

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010219
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1119010219.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Márie Šimkovej v trestnej veci obžalovaného M. W., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/16/2019 zo dňa 20.05.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. februára 2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e sa prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku sa

obžalovanému M. W., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale
bytom B., Q. XX

u k l a d á

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd súčasne zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 0T/438/2018 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/16/2019 zo dňa 20.05.2022 bol obžalovaný M. W. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

bez vážneho dôvodu napriek vedomosti o nutnosti nastúpiť v lehote stanovenej súdom, najneskôr do 06.11.2018 v čase od 08.00 do 15.00 hod nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody v tejto lehote, pričom táto povinnosť mu bola uložená s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/165/2018 z 01.11.2018, právoplatný a vykonateľný 01.11.2018, pričom výzvu na nastúpenie výkonu

trestu odňatia slobody prevzal dňa 01.11.2018, teda napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že má v stanovenej lehote nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody, do ústavu bez vážneho dôvodu nenastúpil.

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd súčasne zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 22.11.2018 sp. zn. OT/438/2018 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. Odvolanie bolo odôvodnené podaním obhajcu zo dňa 06.06.2022, ako aj podaním samotného obžalovaného a smeruje proti výroku o treste. Obžalovaný vytýka okresnému súdu, že mu nebola priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zákona, napriek tomu, že svojim vyhlásením o vine výrazným spôsobom pomohol orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti. Nutnosť priznania uvedenej poľahčujúcej okolnosti odvodzuje obžalovaný aj zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.06.2017 Tpj 55/2016, podľa ktorého poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zákona môžu byť priznané aj kumulatívne. Poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zákona, ktorá je zohľadnená po postupe v zmysle § 257 ods. 7 Tr. poriadku sa stáva v určitom zmysle kvalifikovanou okolnosťou, majúcou za následok možnosť nevykonania dokazovania v určitom rozsahu na hlavnom pojednávaní. Umožnenie takéhoto zjednodušeného postupu v konaní súdu je potrebné potom považovať za napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti. V prípade priznania tejto poľahčujúcej okolnosti by bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný, čo by sa odzrkadlilo pri určení výmery trestu.

Ako ďalej vyplýva z dôvodov odvolania, pri zohľadnení spôsobu spáchania činu a jeho následku, takisto pri zohľadnení vyhlásenia podľa § 257 Tr. poriadku mohol súd uplatniť inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zákona. Vyššie citované stanovisko počíta s možnosťou využitia analógie postupu podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona aj v prípade ak dôjde k prijatiu vyhlásenia o vine. Z konkrétnych okolností prípadu vyplýva, že obžalovaný nenastúpil včas výkon trestu odňatia slobody z dôvodov, ktoré on sám subjektívne vnímal ako vážne. Oneskoril sa oproti stanovenému termínu o dva týždne. Ukladanie trestu odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov za marenie výkonu úradného rozhodnutia, navyše v čase, keď už bol pôvodný trest v celom rozsahu dávno vykonaný, sa javí ako neopodstatnené a neúčelné. Sankcia, ak má byť účinná, musí nasledovať bezprostredne po previnení. Trestom odňatia slobody v tomto prípade nemožno dosiahnuť účel trestu tak, ako je definovaný v § 34 ods. 1 Tr. zákona. Návrat obžalovaného do výkonu trestu bude pre obžalovaného a v konečnom dôsledku aj pre spoločnosť kontraproduktívny.

Obžalovaný dáva do pozornosti názor odborníkov v zmysle ktorého je dôležité uplatňovať prostriedky represie iba vtedy a tam, keď jednoduchším a menej formálnym spôsobom nemožno dospieť k všeobecne prijateľnému riešeniu, ktoré rešpektuje verejný záujem na ochrane spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Apeluje na rešpektovanie zásady primeranosti trestu, pričom takýmto trestom môže byť iba trest vymieraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu. Dáva tiež do pozornosti, že v súčasnosti je už približne rok na slobode, snaží sa viesť riadny život, pracuje a vyhýba sa kriminálnemu prostrediu. Prekonal tiež vážne zdravotné problémy, nakoľko mal ťažký zápal pľúc a embóliu.

Na základe vyššie uvedených argumentov pri zohľadnení nižšieho stupňa závažnosti činu, absenciou škodlivého následku v podobe škody na zdraví alebo majetku, oľutovanie skutku, dlhý časový odstup od spáchania skutku, navrhuje obžalovaný, aby odvolací súd uložil trest primeraný alebo od potrestania upustil a zbytočne neuplatňoval prostriedky represie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala obhajkyňa obžalovaného na dôvodoch podaného odvolania. Navyiac zdôraznila, že pôvodne bol obžalovanému trestným rozkazom uložený trest odňatia

slobody vo výmere osemnásť mesiacov ako trest súhrnný pri zrušení pôvodného rozhodnutia, ktorým bol uložený trest vo výmere dvanásť mesiacov. Fakticky mal teda obžalovaný vykonať trest odňatia slobody iba šesť mesiacov. Uloženie trestu odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov ako trestu samostatného, je nezákonné navýšenie trestu v rozpore so zásadou zákazu zhoršenia pozície. Došlo k tomu bez toho, aby boli zistené okolnosti, ktoré by takýto postup odôvodňovali. Obžalovaný si uvedomuje, že jeho najväčším problémom sú drogy, ktoré na seba nabaľujú ďalšie problémy. Aktuálne sa obžalovaný nachádza vo väzbe za iné skutky. Trest, o ktorom sa má rozhodnúť, by mal nastúpiť s odstupom štyri a pol roka od skutku a tiež s veľkým odstupom od vykonania pôvodne uloženého trestu. Obžalovaný si uvedomuje nevyhnutnosť rešpektovania výkonu sankcií, ktoré ho ešte aktuálne čakajú, zároveň však treba pripomenúť, že u neho možno vidieť snahu o nápravu a ukončenie etapy života, ktoré je poznamenaná trestnou činnosťou.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry označila prvostupňový rozsudok za správny a vydaný v súlade so zákonom, preto navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný odkázal na záverečný návrh svojej obhajkyne. Svoj čin opätovne oľutoval a chce, aby mu bol uložený miernejší trest.

Krajský súd v Bratislave, na podklade riadne a včas podaného odvolania prokurátora, v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal napadnutý rozsudok.

Vzhľadom na obsah uvedeného ustanovenia odvolací súd na základe revízného princípu, ktorého rozsah je determinovaný práve týmto ustanovením, preskúmal nielen výrok o treste, ale preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto napadnutému výroku a tiež prihliadol aj na chyby, ktoré síce odvolaním vytýkané neboli, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie mimoriadneho opravného prostriedku t.j. dovolania (§ 371 ods. 1 Tr. poriadku), pričom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne opodstatnené.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

V prejednávanej trestnej veci na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.05.2022 obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a zároveň na všetky otázky položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal „áno“ a následne správne súd prvého stupňa uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. poriadku rozhodol, že v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná dokazovanie.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď obžalovaného M. W. uznal vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na skutkovom základe tak, ako je uvedený v obžalobe.

Je potrebné uviesť, že odvolací súd sa skutkovými zisteniami nezaoberal, pretože rozhodnutie o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť a preto ho nemožno meniť ani v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaného o priznaní viny na hlavnom pojednávaní, zákonne a vecne správne okresný súd rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Pokiaľ ide o výroky napadnutého rozsudku v súvislosti s uloženým trestom, je potrebné konštatovať, že úvahy, z ktorých okresný súd vychádza pri odôvodnení rozhodnutia o uloženom treste odňatia slobody sú v zásade správne, avšak po dôslednom zvážení všetkých rozhodujúcich skutočností, ktoré bolo potrebné

pri úvahách o výmere trestu zohľadniť, dospel odvolací súd k záveru, že uložený trest je neprimerane prísny.

Súd prvého stupňa uložil obžalovanému pôvodne trestným rozkazom zo dňa 20.12.2019 súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov. Uznal pritom priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, teda spáchanie viacerých trestných činov a predchádzajúce odsúdenia za inú trestnú činnosť. Z výroku o treste, ktorý je obsiahnutý v trestnom rozkaze je možné zistiť, že okresný súd nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Tr. zákona. Pri ukladaní súhrnného trestu boli zrušené výroky o treste z trestných rozkazov Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/41/2018 a sp. zn. 0T/438/2018.

Proti trestnému rozkazu podal obžalovaný M. W. odpor.

Na hlavnom pojednávaní okresného súdu boli po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine vykonané dôkazy vzťahujúce sa k výroku o treste, o ktoré sa následne súd prvého stupňa oprel pri odôvodnení svojho rozhodnutia.

Čo sa týka postupu okresného súdu pri určovaní druhu a výmery uloženého trestu postupom podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, okresný súd správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona, nakoľko obžalovaný od začiatku prípravného konania spáchanie skutku priznával a oľutoval ho. Čo sa týka priznania priťažujúcich okolností, v tomto smere okresný súd takisto postupoval správne keď priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona. Tento záver okresného súdu sa odvíja od zistenia, že obžalovaný už bol v minulosti opakovane súdne trestaný pre viaceré úmyselné trestné činy a zároveň bol prvostupňovým rozsudkom ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, čiže týmto rozhodnutím bola postihovaná trestná činnosť obžalovaného spočívajúca v spáchaní viacerých trestných činov formou viacčinného súbeku.

Pri uznaní jednej poľahčujúcej okolnosti a dvoch priťažujúcich okolností bola okresným súdom správne konštatovaná prevaha priťažujúcich okolností a rozpätie trestnej sadzby uvedenej v § 348 ods. 1 Trestného zákona bolo postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona upravené tak, že sa zvýšila dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu pôvodnej hornej a dolnej hranice trestnej sadzby. Znamená to, že pôvodne stanovená dolná hranica sa zvýšila z nuly na osem mesiacov.

V súvislosti s dôvodmi podaného odvolania, v ktorých obžalovaný prostredníctvom obhajkyne namieta nesprávnosť postupu okresného súdu, ktorý neuznal v jeho prípade poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona, je potrebné uviesť, že v tejto časti nebolo možné odvolacie námietky vyhodnotiť ako opodstatnené. Obhajoba sa síce opiera o Stanovisko trestnoprávného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, avšak z formulácie právnych viet, ktoré sú obsiahnuté v tomto stanovisku, nie je možné podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť záver, ktorý si osvojil obžalovaný a opiera oň časť svojich odvolacích námietok.

Jednoznačne možno pri posudzovaní podmienok pre splnenie tejto poľahčujúcej okolnosti konštatovať, že pre jej priznanie neboli dané dôvody, nakoľko obžalovaný žiadnym zásadným spôsobom neprispel k objasneniu svojej trestnej činnosti a jeho priznanie samo o sebe nemôže byť dôvodom pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti, nakoľko skutočnosť, že sa k svojmu protiprávnemu konaniu priznal a úprimne ho oľutoval už bola zohľadnená pri priznaní poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zákona. Dôvodom je nemožnosť zohľadňovania rovnakej okolnosti duplicitne (viacnásobne), vyplývajúca z ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zákona (toto ustanovenie je v aplikačnej praxi tradične interpretované extenzívne, teda duplicita sa nepripúšťa medzi jednotlivými kategóriami v ňom uvedených okolností, ale ani interne v rámci týchto kategórií). Priznanie sa je teda (za ďalej uvedených okolností) poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatela aj poľahčujúcu okolnosť podľa písmena n/ naposledy označeného ustanovenia, musí k samotnému priznaniu pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu). Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba alebo návrh na schválenie dohody o vine a treste. Vychádzajúc aj z citovaného Stanoviska, súd potom prejednáva vec ako spor medzi obžalobou a obhajobou, podľa

zásad kontradiktórneho procesu, avšak objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.

Na rozdiel od vyššie uvedenej odvolacej námietky je však akceptovateľná výhrada o neprimeranosti uloženého trestu s prihliadnutím na okolnosti spáchania skutku, jeho závažnosť, odstup času, ktorý uplynul od jeho spáchania, ako aj od výkonu pôvodne uloženého trestu. Odvolacím súdom bol braný do úvahy aj argument o neprimeranosti trestu pri zohľadnení výmery trestu, ktorý okresný súd zvolil pri vydaní trestného rozkazu v tejto veci v porovnaní s výmerou trestu uloženého rozsudkom, proti ktorému odvolanie smeruje.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania správne poukazuje na viaceré významné skutočnosti, ktoré okresný súd nedostatočne vyhodnotil v jeho prospech a uložil mu pri zohľadnení okolností prípadu trest, ktorý je neprimerane prísny. Významným argumentom je podľa názoru odvolacieho súdu fakt, že trest je obžalovanému za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ukladaný až s odstupom viac ako štyroch rokov a takisto s veľkým časovým odstupom potom, čo pôvodne uložený trest obžalovaný už vykonal. Rozhodnutím, výkon ktorého obžalovaný nerešpektoval a nenastúpil výkon trestu v stanovenej lehote, bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov a ako sankcia za nedodržanie podmienok jeho výkonu mal byť obžalovaný postihnutý trestom vo výmere dvanásť mesiacov. Porovnaním výmery uvedených dvoch trestov je možné dospieť k záveru o neprimerane prísnom postihu za nedodržanie povinnosti uloženej obžalovanému výzvou na nástup trestu.

Okrem uvedeného je nutné v prospech obžalovaného poukázať na skutočnosť, že pôvodne mu bol v tejto veci trestným rozkazom uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov pri súčasnom zrušení výroku o treste, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov. Znamená to, že výmera, o ktorú sa trest navýšil, bola šesť mesiacov. Potom, čo bol vo veci podaný obžalovaným odpor, zmenili sa okolnosti pre ukladanie súhrnného trestu (zrušenie rozhodnutia, voči ktorému bol súhrnný trest pôvodne ukladaný) a u obžalovaného bola oproti trestnému rozkazu priznaná navyše jedna poľahčujúca okolnosť. Napriek tomu však okresný súd uložil trest vo výmere dvanásť mesiacov v situácii, keď pri uložení súhrnného trestu nedošlo k započítaniu iného už vykonaného trestu, teda fakticky by mal vykonať trest odňatia slobody v dvojnásobnej výmere oproti trestu, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom. Za tejto situácie došlo podľa názoru odvolacieho súdu k nedôvodnému sprísneniu postihu potom, čo obžalovaný podal proti trestnému rozkazu odpor a potom, čo okresný súd ustálil iný priaznivejší pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného.

Napriek tomu, že sa obžalovaný v minulosti už viackrát dostal do rozporu so zákonom a bol za úmyselné trestné činy viackrát potrestaný, nie je nevyhnutné v posudzovanom prípade pôsobiť na neho prísnejším trestom odňatia slobody, ako ho zvolil odvolací súd. Trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov je podľa názoru odvolacieho súdu trestom, ktorý vyhovuje zákonným kritériám, je primeraný, spravodlivý a zohľadňujúci aj fakt, že efektívnosť trestu nastupujúceho s veľkým časovým odstupom od spáchania činu je výrazne nižšia, než je tomu v prípade, keď trest nastupuje krátko po spáchaní protiprávneho skutku.

Správne bolo okresným súdom vyhodnotené, že boli splnené zákonné podmienky pre ukladanie súhrnného trestu, nakoľko obžalovaný sa prejednávaneho skutku dopustil dňa 06.11.2018, teda skôr, ako bol súdom prvého stupňa doručený obžalovanému trestný rozkaz vydaný vo veci Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. OT/438/2018 za skutok spáchaný obžalovaným dňa 20.11.2018. Uvedený skutok a skutok, ktorý je predmetom tohto konania boli spáchané obžalovaným vo viacčinnom súbehu. Preto bolo nevyhnutné postupom podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona zrušiť výrok o treste trestného rozkazu sp. zn. OT/438/2018 a uložiť obžalovanému trest súhrnný, ktorý postihuje obidva skutky spáchané obžalovaným v súbehu.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. V tejto časti nezistil odvolací súd dôvod na zmenu a preto bol výrok o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody fakticky prevzatý z prvostupňového rozhodnutia.

S poukazom na predchádzajúce úvahy, krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a v súlade s § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám v tejto časti vo veci rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.